

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**ECCLESIASTICAE || DISCIPLINÆ || LIBRI SEX: || DE
CANONICA ET MO- || nastica Disciplina collapsa
restau- || randa, pristinoque nitori || restituenda. ||**

Schulting, Cornelius

Coloniae Agrippinae, 1599

VD16 ZV 14233

6. Ex Concilio Romano sub Gregorio 3. celebrato, Synhodo Francica, Concilia Turone[n]si, Cabilonensi, Aquigranensi, VVormathiensi, Romano sub Nicolao 1. Moguntiacensi 2. Triburiensi, Salegustadiensi. ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63372](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63372)

reuerentiam exhibet castiganti, asperitatis autē nimix increpatio, nec increpationem recipit nec salutem. Et ideo si quis aliter quam dictum est prædictos honorabiles subditos licentia perceptæ potestatis elatus, malitia animi tantum crediderit verberandos, iuxta modum verberū quæ intulerit, excommunicationem pariter & exilij sententiam sustinebit.

Ex Concilio Toletano duodecimo: Can. 7. Omnis disciplina sic subiectos debet arguere, ut spem veniæ non videatur auferre nec funditus curuationis indicere iugū, sed in tempestate semper adhibere consilium.

Ex Concilio Toletano 13. Communi vigore iustitiæ & temperamento, misericordiæ dirimere procuretis, quo cum omni reuerentia Patrum præcedentiū regulis subditi, totius vnanimitatis vestræ sententia non aliunde quam ex veritatis fonte procedat. Sicque & his quæ præmissa sunt solidum deliberationis stylum promptissimè apponatis, & reliqua adhuc quæ necessaria sunt in peragendis Ecclesiasticæ regulæ disciplinis & dirimenda tractetis, & dirempta religiosioribus diligenter conscribatis.

CAPVT VI.

*Ex Concilio Romano, sub Gregorio Papa
3. celebrat.*

Quod oportunum est spiritali amputarè mucrone atque si vestræ placet sanctitati, radicatus euelli, ne seges boni agricolæ, zizaniorum
iuxta

iuxta horrentibus frutetis sordescat. Sanctissimi Episcopi seu venerabiles responderunt: Verè cognoscimus gratia sancti spiritus cor Apostolatus vestri succensū, & vt radicitus tantæ miseriæ squa-
lores à fidelium mentibus detergantur, & quasi vulnus corpori infixum, aditu talis miseriæ oblerato salutari antidoto curetur, sicut præsuisum est, interdictione anathematis, ne denuò hoc quispian Romanus, Longobardus, vel cuiuscunque sit gentis, sacriq̄ue baptismatis vnda lotus attendet, vt non tali piaculi mole oppressus, præcipitationem incidat, aut voragine mergatur iniquitatis, vitari debeat, atque radicitus euellatur.

Ex Synodo Francica: Et vt Monachi & ancillæ Dei monasteriales, iuxta regulam sancti Benedicti, coenobia vel xenodochia sua ordinare gubernare, & viuere studeant, & vitam propriam degere secundum prædicti Patris ordinationem, non negligant.

Ex Concilio Arelatensi 3. Canone 1. Sanctæ etenim fidei mysterium oris nostri confessione pandentes, ad capitula, quæ ob disciplinam Ecclesiasticam moresq̄ue male errantium componendos necessaria sunt, vnanimittatis nostræ articulum flectere, & quæ oportuna sunt discretis capitulis diffinire oportet.

Ex Concilio Turonensi, Canone 25. Monasteria Monachorum, in quibus olim regula B. Benedicti patris conseruabatur, sed nunc fortè qualicunq̄ negligentia surrepente, remissius ac dissolutius custoditur, vel certè penitus abolita negligitur, bonum videtur, vt ad pristinum reuertantur statim
& Ab-

& Abbates eorum in eodem habitu ac vita, quam ipsa regula præcipit eos incedere viuere studeant: quoniam aliqua sunt Monasteria, in quibus iam pauci sunt monachi, qui prædicti patris regulam suis Abbatibus promissam habeant, quippe cum ipsi Abbates magis canonicè quam monachicè inter suos conuersari videntur.

Ex Concilio Cabilonensi, Canon 2. vt ea quæ legendo perscrutantur, opere compleant, iuxta illud: Coegit Iesus facere & docere. Et illud: Et memoriã tenentibus vt faciant ea. Et illud: Beati qui scrutantur testimonia eius, in toto corde exquirunt ea. Non enim qui operantur iniquitatem, in vijs eius ambulauerunt. Et, quia non auditores legis, sed factores eius iustificabuntur. Et Regnum Dei non in sermone, sed in opere. Et sint subditis norma viuendi, ita videlicet, vt & verbis & exemplis populo ad æternam patriam pergenti ducatum præbeant, vt vita eorum & doctrina nequam discordent: sed quæ dicunt, faciant, & quæ faciunt docere studeant. Et prædicatione assidua plebem admoneat, & falce iustitiæ è credentium mentibus vitiorum spinas eradicent, & verbi Dei semine agros mentis eorum ad fecunditatẽ perducant.

Canon 15. Dictum est etiam, quod in plerisque locis Archidiacon. super præbyteros parochianos quandam exercent dominationem, & ab eis census exigant, quod magis ad tyrannidem, quam ad rectitudinis ordinem pertinet. Si enim Episcopi, iuxta Petri Apost. sententiã, non debent dominantes esse in clero, sed forma facti gregis ex animo:
multo

multo minus isti hoc facere debent, sed contenti sint regularibus disciplinis, & teneant propriam mensuram. Et quod eis ab Episcopis iniungitur, hoc per parochias suas exercere studeant, nihil per cupiditatem & auaritiam præsumentes. Canon. 18. Dicitur est nobis, quod in quibusdam locis Episcopi & comites ab incestuosis, & ab his qui decimas non dant, vades accipiant, & à præbyteris pro quibusdam negligentijs, & inter se pecuniam diuidant: quod penitus abolendū decreuimus, ne fortè auaritiæ locus detur. Et constituimus, vt incestuosi iuxta canonicam sententiam pœnitentia mulctentur. Canone 22. De Abbatibus verò & monachis idcirco hic pauca scribimus, quia penè omnia monasteria regularia in his regionibus constituta, secundum regulam Sancti Benedicti se viuere fatentur, quæ beati Benedicti documenta per omnia demonstrant, qualiter eis viuendum sit. Canon. 25. Pœnitentiam agere iuxta antiquam canonum constitutionem, in plerisque locis ab vsu recessit, & neque excommunicandi, neque reconciliandi antiqui moris ordo seruatur, vt à Domino Imperatore impetretur adiutorium, qualiter si quis publicè peccat, publica mulctetur pœnitentia: & secundum ordinem canonum, pro meritò suo excommunicetur, & reconcilietur. Canone 34. Si ergo medici, qui corporibus medicinam inferre conantur, nequaquã propter personæ cuiuslibet acceptiōnem, his quos sanare cupiunt cauterio, aut ferro, aut duris alijs quibuslibet rebus parcunt: multo magis idipsum his obseruandum est, qui non cor-
porum,

porum, sed animarum medici existunt. Neque enim pensanda est pœnitentia quantitate temporis sed ardore mentis & mortificatione corporis. Cor autem contritum & humiliatum Deus non spernit. Canon 37. Cum igitur omnia Concilia canonum, qui recipiuntur sint a sacerdotibus legenda & intelligenda, & per ea sit eis viuendū, & prædicandum: necessarium duximus vt ea quæ ad fidem pertinent, & vbi de extripandis vitijs & plantandis virtutibus scribitur, hoc ab eis crebro legatur, & benè intelligatur, & in populo prædicetur. Canon. 38. Modus autem pœnitentiæ peccatâ sua confitentibus, aut per antiquorum canonum institutionem, aut per sanctarum scripturarum authoritatem, aut per Ecclesiasticam consuetudinem (sicut superius dictum est) imponi debet, repudiatis ac penitus eliminatis libellis, quos pœnitentiales vocant quorum sunt certi errores incerti authores. De quibus rectè dici potest: Mortificabant animas quæ non moriuntur, & viuificabant animas quæ nõ viuebant. Quidam pro peccatis grauibus leues quosdam & inuitatos imponunt pœnitentiæ modos, consuunt pulillos, secundum propheticum sermonem, sub omni cubito manus, & faciunt ceruicalia sub capite vniuersæ ætatis ad capiendas animas. Canone 51.

Quia ergo cõuenit in Ecclesia diuersarum conditionum homines esse, vt scilicet nobiles & ignobiles, serui, coloni, inquilini, & cætera huiusmodi nomina: oportet vt quicumque prælati sunt, clerici siue laici, clemèter erga eos agant & miseris

X

miseris

miseri corditer eos tractent, siue in exigendis ab eis operibus, siue in accipiendis tributis & quibusdam debitis: sciant quoque eos fratres suos esse, & vnum secum habere Patrem, qui clamant: Pater noster qui es in coelis: vnam matrem sanctam Ecclesiam, quæ eos intemerato sacri fontis vtero gignit. Disciplina igitur eis misericordisima & gubernatio oportuna adhibenda est: disciplina ne indisciplinatè viuendo, authorem suum offendant: gubernatio, ne in quotidianis vitæ commeatibus prælatorum adminiculo destituti, fatiscant.

Ex Concilio Aquisgranensi I. Cano. 134. Quamquam contemptores canonicarum institutionum, Episcopali præcipuè iudicio plectendi sunt, quæ poenæ (vt ait B. Augustinus) in Ecclesia nulla maior esse potest: demonstrandum tamen est, qualem cæteri prælati, qui illis dignitate inferiores esse noscuntur, in locis sibi commissis, vbi canonicè viuunt, erga subiectos quosque delinquentes, & ea quæ propriè ad eorum propositum pertinent, obseruare nolentes, adhibere debeant correctionis modum. Sed quia omnis ætas, vel vnus cuiusque intelligentiæ capacitas, proprias debet habere mensuras, & iuxta modum culpæ mensura extendenda est correptionis: Et hæc omnia iure pendent in prælatorum iudicio, quo & discretissimè temperanda sunt, necesse est, vt iidem prælati, circa delinquentes medici peritissimi imitentur factum scilicet, vt adhibita magnæ discretionis cura, quod cuique congruat, quodque conueniat, adhibeant. Hoc summoperè perpendentes,

dentes, vt iuxta quantitatem vulnerum, exhibeant somenta curationum, quatenus, nec alteri subrahant, quod iuuat.

Omissis igitur his, quorum ætati delinquenti parcendum non est (sed potius iuxta Salomonē) eorum latera ne indurescant virgis assiduè tundenda sunt: quomodo erga cæteros delinquētes, iuxta auctoritatem diuinam & sanctorum Patrū exempla traditionesq; id fieri oporteat strictim breuiterque ostendatur. Si quis frater in congregatione canonica constitutus, horas canonicas frequentare neglexerit: Ecclesiamque non religiosè sed pompaticè vel incompositè intrauerit & opus Dei negligenter executus fuerit, ad collationem venire distulerit, obedientiam à magistris sibi iniunctam agere recusauerit in legendo vel cantando, vel in cæteris Ecclesiasticis disciplinis iuxta vires studium non adhibuerit: admittam non necessitate, sed vitio tardè occurrere: è claustris sine licentia exierit: per licentiam verò egressus, extra constitutum siue placitum moras fecerit in plateas ire, aut in biuijs residere tentauerit: in dormitorio aliquid indecens aut inhonestum verbis, aut actibus perpetrauerit: alicubi nisi in dormitorio cum cæteris absque causa ineuitabili dormire præsumplerit: fratribus charitatis officio obedienter seruire neglexerit discordiam, quam (dicente scriptura) Dei anima detestatur inter fratres seminauerit, & huic institutioni contumax aut superbus, aut murmurans, seu in aliquo contrarius extiterit, cæteraq; huiusmodi agere tentauerit: hic

X 2

primo

primo secundum Domini præceptum non solum
 semel, aut secundo, aut tertio, quinimò crebrius
 admoneatur: Et si his admonitionibus non cesserit,
 publica obiurgatione corripatur. Quod si &
 his reuisus fuerit, cæteris sibi alimentis interdicitur,
 panem tantum, vsque ad dignam satisfactionem,
 utatur, & aqua. Si verò nec sic se correxerit
 separetur à mensa, & à societate fratrum in choro
 psallentium remoueat, & seorsum in loco
 huiusmodi negligenter à prælatis constituto stare
 cogatur, ut saltem rubore sequestrationis emendetur.
 Deinde si his modis correptus, incorrigibilis
 extiterit, & ætas permiserit, quia (iuxta Salomooem)
 stultus verbis non corrigitur, congrua verberum
 adhibeatur castigatio, quibus ut potè filius
 verberetur, quatenus (secundum B. Gregorij
 sententiam) qui iubentis verba non audiunt,
 verberibus admoneantur, ut ad bona desideria
 poenæ trahant, quos præmia non inuitant.
 Cæterum si talis fuerit, quem aut ætas, aut
 qualitas personæ verberari non sinit publica
 obiurgatione, & ieiuniorum continua afflictione,
 & sequestrationis rubore huiusmodi corripatur,
 vsque dum digna poenitentiae satisfactione veniam
 consequatur. Si verò uterque, & qui flagellatur,
 & quem flagellari ætas, aut qualitas personæ
 prohibent, adhuc incorrigibiles extiterint, sit
 locus intra claustra canonicorum, sicut multis
 locis noscitur esse, quò ad temporis retrudentur
 & secundum modum culpæ castigentur: ut
 iuxta Apostolum, traditi Sathanæ in interitum
 carnis spiritus saluus sit in die Domini. Quod si etiam

iam tot saluberrimis admonitionibus & castigationibus necdum paruerint: fiat pro eis ab omni congregatione cōmunis oratio, vt à Domino fānentur. Postremò si inemendabiles & incorrigibiles apparuerint, ne per plures eorum dira serpant contagia, necesse est vt à cæterorum societate, vtpotè oues morbidæ secretæ, ante præsentiam deducantur Episcopi, vt ab eo canonica authoritate publicè damnentur. Si verò quis in collegio canonicorum culpam criminalem admiserit, huic nulla est danda dilatio, quin aut sponte poenitentiam pro admisso crimine gerat, aut si id agere recusauerit, coram Episcopo deducatur, vt ab eo publica mulctetur poenitentia.

Meminisse enim oportet rectores quia columba est in diuinis scripturis Ecclesia appellata, quæ non vnguibus lacerat, sed alis piè percutit. Vnde etiam illis summoperè obseruandum est, vt (sicut præmissum est iuxta modum culparum, & personarum, atque ætatum), omnino ipsa temperata sit correptio, vt nec vitium desidix inoleseat, nec correptio mansuetudinis modum excedat: ne (vt ait B. Maximus) aut solutior leuitas conuiuentiam præbeat peccanti, aut immoderata seueritas à lapsu non reuocet delinquentem. Sed & hoc illis nihilominus cauendum est, ne errata delinquentium, alicuius rei liuore feriant: sed potius (vt B. Augustinus) sint criminum persecutores, & hominum liberatores. Oderint vitia, diligant homines.

Oderint quod instinctu Diaboli ingestum est, diligant quod Dei bonitate creatum est. Teneant in manu baculum & virgam: baculum videlicet, quo aliorum virium imbecillitates spiritualiter sustineant: virgam verò qua vitia delinquentium zelo rectitudinis feriant. Delinquentibus interea, & excommunicatis fratribus nequaquam debent ceteri fratres fauere, aut eos suis adulationibus decipere, aut eorum errata defendere, sed potius opem ferre, ut æquitatis censura distinctè corrigantur. Canon. 135.

Solenter rectores Ecclesiarum vigilare oportet, ut pueri & adolescentes, qui in congregatione sibi commissa nutriuntur, vel erudiuntur, ita iugibus Ecclesiasticis disciplinis corrigantur, ut eorum lasciuia ætas & ad peccandum valdè procliuis, nullum possit reperire locum, quo in peccati facinus proruat. Quapropter in huiuscemodi custodiendis, & spiritualiter erudiendis, talis à prælatis constituendus est, vitæ probabilis frater, qui eorum curam summa gerat industria, eosque ita arctissimè constringat, qualiter Ecclesiasticis doctrinis imbuti, & armis spiritualibus induti, & Ecclesiæ utilitatibus decenter parere, & ad gradus Ecclesiasticos quandoque dignè possint promoueri. Libuit præterea ob ædificationem congruam, & instructionem negotij de quo agitur quandam sanctorum Patrum sententiam huic operi miserere, quæ ita se habet. Prona est omnis ætas ab adolescentia in malum. Nihil incertius, quam vita adolescentium. Ob hoc constituendum oportuit, ut si quis in clero puer est, aut adolescentes

centes existunt, omnes in vno conclau atrij commo-
 morentur, vt lubricæ ætatis annos, nõ in luxuria,
 sed in disciplinis Ecclesiasticis agant, deputati
 probatissimo seniori, quem & integrum doctrina
 & testem vitæ habeant. His ita præmissis oportet,
 vt probatissimo seniori pueri ad custodiendum,
 licet ab alio erudiantur, deputentur. Frater
 verò, cui hæc cura committitur, si eorum curam
 parui penderit, & aliud quam oportet, docuerit,
 aut eis in aliquo cuiuslibet læsionis maculam inge-
 sserit, seuerissimè correptus, ab officio amoueatur
 & fratri alij id committatur, qui eos & innocenti-
 s vitæ exemplis informet, & ad opus bonum peragendũ
 excitet. Ex Concilio Ticinensi: De Monasterijs autem
 virorum seu foeminarum, quæ secundum regulam
 sancti Benedicti, vel secundum canonicam authoritatem
 disposita esse debent quia inspiratio omnipotentis Dei
 (credimus) cor veteri moderamine incitauit ipsi gra-
 tias referimus. Nam quod iam maxima ex parte
 ordinem suum amiserint, omnibus est manifestũ.
 Quæ vt ad pristinum reducantur, in Domini ac
 genitoris vestri, ac vestra gloriosa dispositione
 consistit. Ex Concilio VVormatiensi. Canon. 25.
 Pœnitentibus, secundum differentiam peccatorum,
 sacerdotis arbitrio pœnitentiæ decernantur. Debet
 itaque sacerdos in pœnitentia danda singulorum
 causas singulatim considerare, originem quoque
 modum culparum & affectus gemitusque delinquentium
 diligenter examinare, manifesteque cognoscere,
 temporum etiam & personarum locorum quoque & ætatum quali-

tates inspicere, vt etiam pro consideratione locorum, atatum vel temporum seu pro qualitate delictorum atque gemituum vnus cuiusque delinquentis, à sacris regulis oculos non reflectat. Canone septuagesimo nono, Vt Episcopi incestuosos punire & inuestigare studeant, omnino decreuimus. Qui si pœnitere noluerint, de Ecclesia expellantur, donec ad pœnitentiam reuertantur. Quod si sacerdotum noluerint adraonitionibus aurem accommodare, volentes in pristinis perdurare criminibus, oportet eos per secularis potentie disciplinam à tam praua consuetudine coerceri.

Ex Concilio Romano sub Nicolao primo habito: Quia igitur vsque aded hæc venenata perniciēs hæctenus inoleuit, vt vix quælibet Ecclesia valeat reperiri, quæ hoc morbo non sit aliqua ex parte corrupta: eos qui vsque modo gratis sunt à Simoniacis consecrati, non tam censura iustitiæ, quàm intuitu in acceptis ordinibus manere permitimus: nisi fortè alia culpa ex vita eorum contra canones eis existat. Tanta quippè talium multitudo est, vt dum rigorem canonici vigoris super eos seruare non possumus: necesse sit vt dispensatione ad piæ condescensionis studium nostros animos ad præsens inclinemus.

Ex Concilio Moguntiacensi secundo. His verò breuiter prælibatis, ponamus ante oculos adhuc peccatorum nostrorum vulnera, & congrua eis quæramus medicamina: Can. 7. Vnde visum est S. Concilio, ne in antea talia existant, iaculo spiritali eos percutere: vt si quis clerico aliquam
iniu.

iniuriam seu calumniam ingesserit, à liminibus sanctæ Ecclesiæ arceatur, vsque ad condignam satisfactionem.

Ex Concilio Triburiensi: Celebratum est sub Imperatore Arnulpho, à viginti duobus Episcopis Germanorum, Triburiæ Concilium, anno incarnationis Domini 895. tam sancta sanè intentione & diligentia, ad refecandum omnem palmitem inutilem, ad extirpandam cuiuslibet hæreseos radicem, ad tollendam schismatis occasionem, ad corrigenda clericorum vitia, ad præcauenda populorum scandala, breuiter ad reformandos mores & status non modò clericorum sed & laicorum, vt Gratianus pleraque eius capitula, diligenti studio recitauerit in volumine decretorum Canone 30. In memoriam B. Petri Apostoli, honoremus sanctam Romanam & Apostolicam sedem, vt quæ nobis sacerdotalis mater est dignitatis, esse debeat regula Ecclesiasticæ religionis. Canone 37. Quidam de sapientibus ait: Premittit infontes debita sceleri noxia pœna, iustusque tulit crimen iniqui. Canone 40. Idcirco acutissimo ferro, & totius generis artificio refecanda, per quæ cælestia regna sunt occludenda.

Ex Concilio Salegunstadiensi, Canon 17. Et illud sub anathemate præceptum est, vt nullus præbyterorum cuiquam penitenti carrinam diuidere præsumat, si infirmitas non interuenerit. Canon 18. Quia multi tanta mentis suæ falluntur stultitia, vt in aliquo capitali crimine inculpati, penitentiam à sacerdotibus suis accipere nolint, in hoc maximè confisi, vt Romam euntibus Aposto-
licus

licus omnia sibi dimittat peccata. s. visum est Concilio. vt talis indulgētia illis non profit, sed prius iuxta modum delicti, pœnitentiam sibi datam à suis sacerdotibus adimpleant: & tunc Romam ire si velint ab Episcopo proprio licentiam & literas ad Apostolicum de iisdem rebus deferendas accipiant. Canon 19. Decretum est etiam in eodem Concilio, vt omnis pœnitens, dum carniam suam ieiunat, de loco in locum non migret: sed ibi permaneat, vbi suam acceperit pœnitentiam, vt proprius sacerdos sibi præbeat testimonium: si autem ob hostiles insidias ieiunare non poterit, suus sacerdos eum confratrum suorum alicui, vbi pacificè possit ieiunare, diligentissimè commendet. Canon 20. In eodem quoque Concilio decretum est, vt nullus præbyterorum quenquam, nisi iussu Episcopi in Ecclesiam introducere præsumat, cui pro aliquo delicto illam ingredi non liceat.

Ex Concilio Oxoniensi: Canone 32. Et si fortè concubinæ eorum monitione, postea proposita, ab eis non recesserint, ab Ecclesijs Dei quas infamare præsumunt, expellantur, nec admittantur ad Ecclesiastica sacramenta: & si nec sic duxerint, abstinendum, excommunicationis mucrone percellantur, & tunc demum contra eos inuocetur brachium seculare: ipsos autem clericos per subtractionem officij & beneficij, canonica admonitione p̄missa, volumus coerceri.

Ex Formula visitationis, Diœcesis Coloniensis
 Quanquam ad visitationis executionem duo requirantur: Instructio scilicet & Coertio, doctrina
 & vir-

& virga disciplinæ, quæ pari gradu incedere oporteat. Quia tamen hæc visitatio nostra noua & rata est populûsque tam delicatas habet aures, vt omnis seueræ increpationis, priusquam ad pœnitentiam cordis conuersus fuerit, sit impatiens. Propterea hortamur visitatores nostros, vt Paulinam sententiam & exemplum potissimum spectent, nempe, vt sint patientes ad omnes, consoletur pusillanimes, suscipiant infirmos. Post nõ omittant corripere etiam inquietos. Expedientius enim est, vt visitatores nostri nunc omnium primum, potius videantur in charitate & mansuetudinis spiritu ac lenitatis, quàm in virga venisse. Quare præcipua eorum cura erit, vt contristent quidem eos ad quos mittuntur, sed secundum Deum ad pœnitentiam & salutem. Coertio tamen (vt diximus) moderata, maximè in contumaces nequaquam omittenda est, aut ad nos referendum. Ibidem: Post inquisitionem si qui notati fuerint, illi euocentur. Qui si errata spontè confessi fuerint, ad disciplinam Abbatis iuxta regulæ formam remittendi sunt, sic tamen, vt Abbati mādetur, ne Christianæ lenitatis modum excedat, quòd habita ratione personæ, cēsura potius mitigari quàm exasperari conuenerit in haud præfractis. Ibidem: Paterœa Archipræsbyteri seu Decani isti rurales scire debent se vocatos in partem sollicitudinis Episcopalis, propterea debent esse vigiles, & diligenter respicere, vt intra limites suorum Decanatum per omnes Parochos præbiteros ac clericos secundum formam Ecclesiasticam ac Cõcilij nostri prouincialis doceatur

ac viuatur. Quod si compererint alicuius Parochi doctrinam & verbi prædicationem de hæresi aut nouatione suspectam, aut vitam probrosam, eundem ad se aduocabunt, & præcedente correptione fraterna monebunt, vt à tali vel doctrina, vel vitæ impuritate desistant, ac rectam viam Catholicæ fidei, pietatis ac charitatis inambulent. Quod si hic peruicax esse malit, præsertim quod ad impuritatem doctrinæ attinet, debet hoc ipsum Decanus ruralis ad visitatores nostros, aut nos scripto referre vt apponamus securim ad radicem.

CAPVT VII.

Interrogationes 88. faciendæ in visitatione desumptæ ex Bnrchardo lib. 1. habentur etiam in Isidori Decretis M. S.

EST in hac Parochia homicida, qui hominem aut spontanea voluntate, aut cupiditatis aut rapacitatis causa, aut casu, aut nolens, aut coactus, aut pro vindicta parentum, aut in bello, aut iussu Domini, aut proprium seruum occiderit?

Interrogatio 2. Est aliquis parricida, aut fraticida, qui patrem, matrem, sororem, fratrem, aut unculum aut aliquem parentum interfecerit?

Interrogat. 3. Est aliquis qui præbyterum, aut diaconum, aut aliquem clericorum occiderit, vel aliquo membro detruncauerit?

Interrogatio 4. Est aliquis vel aliqua, qui infan-
tem proprium oppresserit, vel vestimentorum
pondere suffocauerit, & si hoc factum est ante bap-
ptif.